

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 sierpnia 2012 roku powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu nakazowym, że pozwana D. R. zobowiązana jest mu zapłacić kwotę 80.738,91 złotych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty oraz kosztami procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wskazał, że strony łączyła umowa najmu z dnia 16 marca 2009 roku, na mocy której oddał pozwanej do użytkowania powierzchnię użytkową oznaczoną numerem (...), znajdująca się w Centrum Handlowo - Usługowym (...) w N.przy ulicy (...). Pozwana miała uiszczać na jego rzecz czynsz najmu oraz składki marketingowe i opłaty wspólne. Pozwana nie zapłaciła należności czynszowych wynikających z wystawionych przez powoda faktur VAT w kwocie 71.211.84 złotych oraz odsetek wynikających z not odsetkowych w kwocie 9.527,07 złotych. W celu zabezpieczenia roszczeń wynikających z umowy najmu pozwana wręczyła powodowi weksel in blanco wraz z deklaracją wekslową, w której określone zostały warunki wypełnienia weksla. Powód wypełnił weksel na kwotę zadłużenia pozwanej tj. 80.738,00 złotych (pozew k. 3 – 6).

W dniu 08 października 2012 roku Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Gospodarczy XX Wydział Gospodarczy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym z weksla, w którym orzekł zgodnie z żądaniem pozwu (nakaz zapłaty k. 242).

Zarzutami od nakazu zapłaty z dnia 06 listopada 2012 roku pozwana wniosła zaskarżyła opisany nakaz zapłaty w całości i przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy wniosła o odrzucenie pozwu z uwagi wiążący strony zapis na sąd polubowny. Pozwana w dalszej kolejności wniosła o oddalenie powództwa z uwagi na niewykazanie roszczenia powoda z umowy najmu tak co do zasady, jak i co do wysokości (zarzuty od nakazu zapłaty k. 248 – 254).

Powód oponował odrzuceniu pozwu podnosząc, iż zapis na sąd polubowny dotyczący sporów wynikających z umowy leżącej u podstaw wystawienia weksla nie obejmuje sporu o roszczenie wekslowe przeciwko wystawcy (pismo procesowe z dnia 17 lipca 2014 roku k. 336 – 338).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Wniosek pozwanej o odrzucenie pozwu był uzasadniony.

W umowie najmu strony w art. 35.1 ustaliły, że w wszystkie spory z nią związane zostaną rozstrzygnięte - w braku porozumienia stron - przez Sąd Arbitrażowy przy Krajowej Izbie Gospodarczej w W., zgodnie z regulaminem tego sądu (k. 206). Zgodnie zaś z art. 1165 §1 k.p.c., w razie wniesienia do sądu sprawy dotyczącej sporu objętego zapisem na sąd polubowny, sąd odrzuca pozew lub wniosek o wszczęcie postępowania nieprocesowego, jeżeli pozwany albo uczestnik postępowania nieprocesowego podniósł zarzut zapisu na sąd polubowny przed wdaniem się w spór co do istoty sprawy.

Powód podnosił, że zapisem na sąd polubowny objęte zostały spory wynikające z umowy najmu zawartej przez strony, nie był zaś nim objęty spór wynikający z zobowiązania wekslowego, którego wykonania dochodzi on w niniejszej sprawie. Z tego powodu, w jego ocenie, zarzut podniesiony przez pozwaną powinien być oddalony.

W ocenie Sądu stanowisko pozwanego jest nieuprawnione. Wprawdzie rację ma pozwany podnosząc, że strony nie objęły zapisem na sąd polubowny sporu wekslowego, jednakże zapomina, że podniesienie przez pozwaną w zarzutach od nakazu zapłaty zarzutów dotyczących łączącego strony stosunku podstawowego (umowy najmu), dla zabezpieczenia wykonania którego wystawiony został weksel gwarancyjny (por. deklaracja wekslowa k. 13), spowodowało, że spór z płaszczyzny prawa wekslowego został przeniesiony na ogólną płaszczyznę prawa cywilnego (por. np. uchwała składu siedmiu sędziów z dnia 07 stycznia 1967 r., III CZP 19/66, OSNCP 1968, nr 5, po. 79, uchwała

połączonych Izb Cywilnej i Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 kwietnia 1972, III CZP 17/70, OSNCP 1973, nr 5, poz. 72 i inne). Zatem bezsprzecznie Sąd jest zobowiązany rozstrzygnąć, czy roszczenie powoda znajduje uzasadnienie w łączącym strony stosunku podstawowym.

Jak trafnie wskazał Sąd Najwyższy w analogicznej do omawianego przypadku sprawie, z tym, że dotyczącej zapisu na sąd polubowny zawartego w umowie leasingu: „Przeniesienie sprawy na ogólną płaszczyznę prawa cywilnego, powodujące konieczność rozstrzygnięcia o zasadności roszczenia powoda wynikającego z łączącej strony umowy leasingu oznacza, że przy rozstrzygnięciu tym nie może być pominięty zapis poddający pod rozstrzygnięcie sądu polubownego spory mogące wynikać z wymienionej umowy. Zatem podniesienie przez pozwaną w zarzutach od nakazu zapłaty zarzutu zapisu na sąd polubowny jest skuteczne i powoduje uchylene nakazu zapłaty i odrzucenie pozwu” (uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 08 lipca 2005 r., II CK 759/04). W analizowanym przez Sąd Najwyższy stanie faktycznym, tak jak w niniejszej sprawie, zapisem na sąd polubowny objęte zostały spory wynikające z umowy leasingu zawartej przez strony, zaś nie był nim objęty spór wynikający z zobowiązania wekslowego. Powód dochodził roszczenia w oparciu o weksel gwarancyjny, zaś pozwana we wniesionych zarzutach od nakazu zapłaty podniosła zarzuty ze stosunku umownego, dla zabezpieczenia wykonania którego wystawiony został weksel.

Opisany wyżej pogląd Sądu Najwyższego Sąd rozpoznający przedmiotową sprawę w pełni podziela, tak więc zarzut podniesiony przez pozwaną, odnoszący się do ważnego zapisu na sąd polubowny, uznać należy za skuteczny. Dodać należy, że uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2010 r. (I CSK 112/10), na które powoływał się powód argumentując w sprawie, jest nieadekwatne, gdyż orzeczenie to dotyczyło zarzutu zapisu na sąd polubowny podniesionego w stosunku do nabywcy weksli przez indos (art. 17 Prawa wekslowego).

Wobec powyższego, na podstawie art. 1165 §1 k.p.c. w zw. z art. 496 k.p.c., Sąd orzekł jak w pkt 1 i 2 sentencji.

Powyższe rozstrzygnięcie oznacza, że powód pozostaje stroną przegrywającą sprawę - art. 98 k.p.c. Wobec tego, na podstawie art. 113 ust 1 u.k.s.c., jest on zobowiązany uiścić na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Warszawie kwotę 3.028,00 złotych tytułem opłaty od zarzutów do nakazu zapłaty w niniejszej sprawie, z której ponoszenia pozwana została zwolniona (pkt 3 sentencji postanowienia).

SSO Anna Rachocka